

Delly-Szabó Géza (Somogycsurgó, 1883. máj. 19. – 1961. nov. 1., Kolozsvár) – zeneszerző. Szülővárosában végezte a tanítóképzőt, 1908-tól nyugalomba vonulásáig (1947) a kolozsvári evang. iskola tanítója. Első kolozsvári éveiben a helyi zenekonzervatóriumban Farkas Ödön növendéke. Mestere megbízásából 1910-től a zeneszerzési tanszakon összhangzattant tanított; 1925-től majdnem egy emberöltőn át vezette a nyomdászok Gutenberg ének- és zenekarát. Rövidebb ideig a fa-, bőr- és építőipari munkások szakszervezeti kórusainak karnagya is. Zenepedagógiai munkásságának eredményeként adta ki 1945-ben és 1947-ben a relatív szolmizáción alapuló gyakorlófüzeteit; módszertana (*A solfège-tanítás új módszere*, 1933), valamint háromkötetes hegedűiskolája (*Gradus ad Paganini*, 1939) kéziratban maradt. Bartók, Drăgoi, Kodály és maga gyűjtötte népdalokat és munkásfolkloort dolgozott fel énekkarra vagy énekhangra zongorakísérettel (*Székely, csángó és kalotaszegi népdalok*, Kv. 1925, 1927; *Nótabokréta*, 8 füzetben, Kv. 1935-36). Megzenésítette számos költő (Ady, Arany, Áprily, Bodor Pál, Gyóni Géza, Jékey Aladár, Kányádi Sándor, Petőfi, Reményik Sándor, Sipos Domokos, Tompa László, Walter Gyula) több versét. *Sappho* c. operáját (1917) Grillparzer nyomán, a *Páter gvardiánt* (bemutatták Kolozsvárt 1946-ban) Bárd Oszkár szövegére írta. Zenés történelmi játéka, *A kontár* (1951) nem került színpadra. A klasszikus-romantikus hagyományokban gyökerezve dolgozta fel a népzeneét.

D.-Sz. G. műveinek jegyzéke. Finta Zoltán előszavával. Kv. 1942. – Lakatos István: *D.-Sz. G. Színház és Mozi*, Kv. 1946/11. – Benkő András: *D.-Sz. G. Utunk* 1956/47.